

van mens tot mens

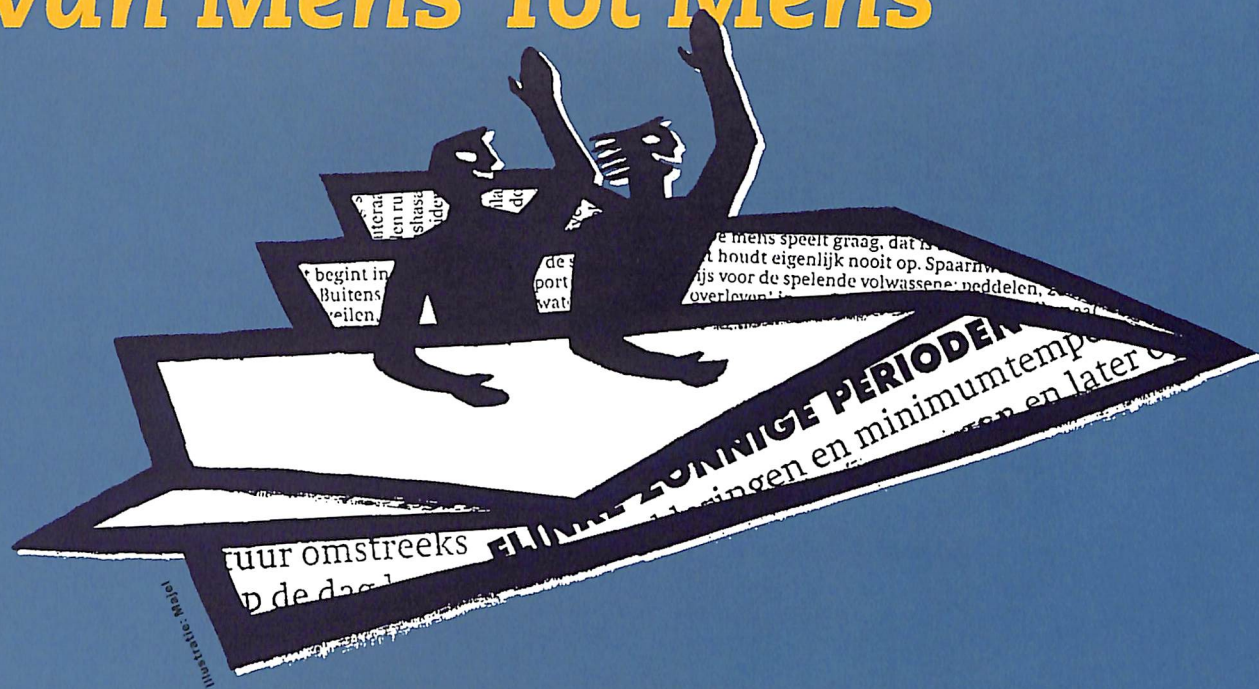
NTM



- Kindervakanties Humanitas komen er weer aan
- Relas van een rasrijwilliger
- Wereldreis in eigen stad

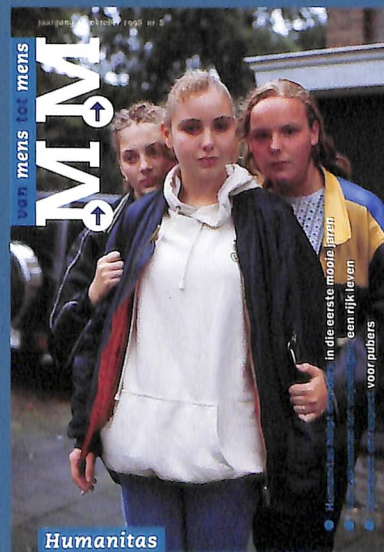
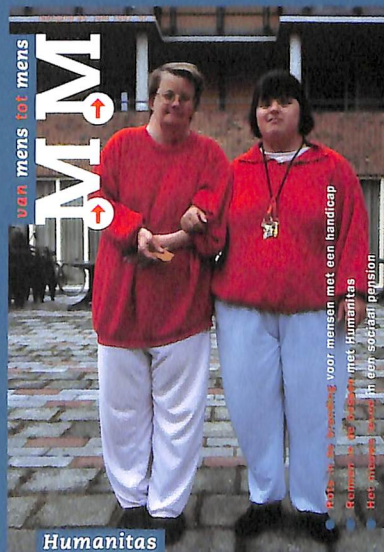
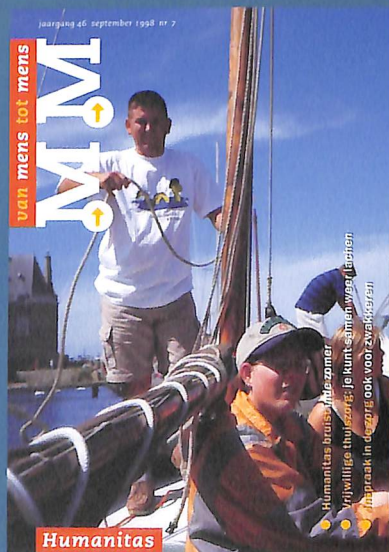
Humanitas

➔ Ook vrijwilligers krijgen Van Mens Tot Mens



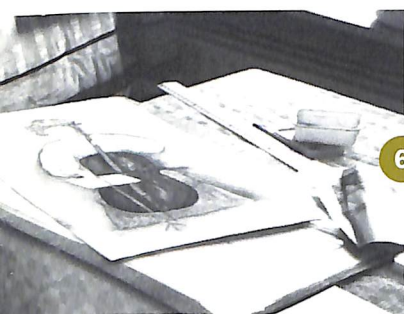
➔ Naast de leden en donateurs van Humanitas ontvangen ook alle vrijwilligers van Humanitas tien keer per jaar Van Mens tot Mens. Het is van belang dat iedereen op de hoogte wordt gehouden van alle activiteiten en al het nieuws van Humanitas. Elke afdeling van Humanitas kan de namen en

adressen van haar vrijwilligers aan de redactie doorgeven. Alle vrijwilligers zullen dan zo spoedig mogelijk in het lezersbestand worden opgenomen. Vrijwilligers die nog geen Van Mens tot Mens ontvangen kunnen hiervoor contact opnemen met hun afdeling.



Humanitas

➔ Voor meer informatie
redactie Van Mens Tot Mens
☎ 020 · 5231100



6

4 Humanitas Nieuws

Humanitas verwent grijze tijgers

6 'Toen moesten wij allebei lachen'

Vrijwillige thuiszorg in Den Helder

8 'Spanning en uitdaging zoek ik'

Interview met Bart Peperkamp, rasvrijwilliger

10 Wereldreis door de stad

Culturele uitwisseling in Den Haag

12 Dagboek van een vrijwilliger

Freek Trautwein, kindervakanties

13 Afdeling Noord-West Overijssel

Steenwijk en omgeving in de kijker

14 Zusters

Nieuws van zusterorganisaties van Humanitas

15 Mening

Meer blauw op straat keert het geweld, of niet?

16 Agenda

17 Organisatie

Nieuws voor kader en bestuurders

18 Postbus 71

Mr. Ton van de Brink beantwoordt brieven van lezers



10



15

Lunchtijd

Ik zit met mijn boterham en koffie even uit te blazen. Meestal lees ik dan ook nog even de krant en kijk naar het nieuws. Daarna val ik in Middageditie, een televisieprogramma dat echt bedoeld is voor bij de boterham. Terwijl ik eet, luister, lees en drink gebeurt er iets heel merkwaardigs. De verslaggever kondigt een studiegast aan. Het blijkt te gaan om een van de organisatoren van het Horrorfilmfestival. Terwijl hij de naam van de gast noemt, zie ik een wanhopig kijkende man in de camera kijken die zegt: 'Er is een vergissing, ik ben hier uitgenodigd om iets over Rwanda te vertellen'. Snel wordt er gecorrigeerd, een andere man komt in beeld en die begint enthousiast over zijn favoriete filmgenre te vertellen: horror, met niet te veel bloed, maar toch. Hij roept iedereen op de horrorfilmdagen te bezoeken. Nu is het tijd voor de andere gast, die al eerder onverwacht in beeld kwam. Hij is onderzoeker en heeft de rol van Nederland onderzocht in de opmaat naar de crisis in Rwanda. Wij zien de steeds weer verbijsterende beelden van de genocide tussen Hutu's en Tutsi's. De werkelijkheid is vaak gruwelijker dan de fantasie. Op de vraag van de verslaggever wat de onderzoeker denkt wanneer er met het onderzoek wat gaat gebeuren, antwoordt deze: 'Zolang het fileprobleem ons bezighoudt, zal er geen aandacht zijn voor dit soort rapporten'. Ik drink mijn laatste slok koffie op en blijf in verwarring achter. Wat een absurde combinatie van onderwerpen: horror als vertier en horror als afschuwelijke werkelijkheid. Ik kan mij niet voorstellen dat er nog iemand is die deze middag naar de film wil. Langzaam pak ik de draad weer op. Bord en kopje in de afwasmachine, jas aan. Er is nog veel werk aan de winkel voordat horror alleen nog in de film voorkomt.



Foto: Henk Thomas

Ineke van der Wel
voorzitter Humanitas

Jaargang 48 mei 2000 nr. 4

Van Mens Tot Mens is het tijdschrift van Humanitas, vereniging voor maatschappelijke dienstverlening en samenlevingsopbouw.



Humanitas op de boerderij

Tot groot genoegen van PvdA-raadslid M. Knol begint Humanitas Rotterdam een medisch kinderdagverblijf in een monumentale boerderij in deelgemeente Charlois. Het kindercentrum zal ongeveer honderd plaatsen tellen. Al jaren geleden probeerde een stichting de Wilhelminahoeve een functie te geven als medisch dagverblijf. Dat stuitte destijds op bezwaren van de deelgemeente Charlois. Omdat Humanitas te hulp schoot kan het project nu wel van start gaan. 'Ik waardeer het zeer dat Humanitas de taak op zich neemt. Een grotere organisatie met ervaring, die het gelukkig aankan', aldus Knol. Zij vindt dat de Wilhelminahoeve op een ideale plaats staat: vlakbij het Clara-kinderbos. 'Eigenlijk wordt dat bos niet zo goed gebruikt', zegt Knol. 'Maar dat zal straks afgelopen zijn, dan kunnen er veel meer kinderen van genieten.' De gemeenten Rotterdam en Barendrecht dragen bij aan het project.

Grijze tijgers verwennen

De oudere van de toekomst wil meer dan in een bejaardentehuis achter de geraniums op de kleinkinderen zitten wachten. Deze *grijze tijgers* willen verwend worden en daarnaast hun eigen gang kunnen gaan. En dus moet er een nieuw soort bejaardenwoning komen. Elly de Heus, consulent van Humanitas Woonzinnig, vertelt haar verhaal over het Akropolis-project in Rotterdam. 'Het is een wooncomplex waar ouderen geheel zelfstandig wonen. Ze bepalen zelf wanneer ze opstaan, naar bed gaan en eten. Maar als ze hulp nodig hebben staat er binnen een paar minuten iemand voor de deur. De bewoners van deze levensloopbestendige complexen krijgen alle zorg aan huis, tot en met 100 procent verpleeghuiszorg.' Tien-duizend ouderen staan te popelen op de Rotterdamse wachtlijst om te worden toegelaten tot dit paradijs. Wordvoerder Ben de Veth van woningbouwvereniging Atrium onderstreept de noodzaak van vooruitkijken. 'Over dertig jaar zijn er 750.000 ouderen die passende woonruimte zoeken. Hoe je het ook wendt of keert, we hebben behoefte aan een kijkje in de toekomst.'

Foto: Henk Thomas



■ **Grijze tijgers willen doen en laten waar zij zin in hebben.**

Ouderen aan de knoppen

De ontwikkelingen in de techniek gaan snel. Niet alleen op kantoor, maar ook gewoon op straat wordt de burger steeds vaker geconfronteerd met apparaten en instrumenten die technische handelingen vragen. Ouderen blijken hier moeite mee te hebben: ze kopen liever een treinkaartje aan het loket dan bij een apparaat te staan prutsen. Ook afstandbedieningen, pinautomaten, magnetrons en video's leveren vaak problemen op. Tijd om hier iets aan te doen, vindt Humanitas Groningen. In samenwerking met de stichting Vervoer voor Ouderen is een oefening bedacht onder de titel *Help de ouderen aan de knoppen*. Een groep van twaalf ouderen met een gemiddelde leeftijd van zeventig jaar deed mee aan een oefentocht. Bij de kaartautomaat op het spoorwegstation en in een radio- en televisiezaak werd uitleg gegeven over het gebruik van onder andere de kaartautomaat en de afstandbediening. Humanitas Groningen overweegt om in het najaar opnieuw op oefentocht te gaan.

Humanitas Breda verhuist

Na bijna 23 jaar is Humanitas Breda verhuist. Het pand aan de Burgemeester Buysenstraat, waarin zij kantoor hield, is verkocht. Inmiddels is een ander onderkomen gevonden aan de Viveslaan, eveneens in Breda. De telefoonnummers blijven hetzelfde.

Midden Drenthe doet het goed

De afdelingen van Humanitas in het noorden van het land hebben meestal niet over gebrek aan belangstelling te klagen. Zo ook de afdeling Midden-Drenthe. Die hield onlangs haar jaarvergadering in Beilen. Daar meldde het afdelingsbestuur een goed afgelopen jaar. Met een lichte stijging van het aantal leden konden de activiteiten worden uitgebreid. De aftredende bestuursleden Gerard Peeks en Margriet van der Lelie werden unaniem herkozen voor een periode van vier jaar.

De projecten van de afdeling doen het goed: Er zijn 32 kinderen aangemeld voor het project Rijnmondkinderen en deze konden allemaal worden geplaatst bij gastgezinnen in de regio. Ook van de rouwbegeleidingsgroep en de kindervakantieweken wordt volop gebruik gemaakt.

Woonstichting klampt aan

Humanitas Huisvesting Rotterdam en Woningstichting PWS Rotterdam gaan nauw met elkaar samenwerken om levensloopbestendige wooncomplexen te ontwikkelen. Ook gaan ze de klantenservice bij verhuur en onderhoud verbeteren. PWS gaat meer huurders zorg en dienstverlening bieden met behulp van Humanitas. Beide organisaties blijven wel volledig zelfstandig.

Trouwe vrijwilligster in de bloemen

Onlangs kreeg mevrouw Dost in Veendam een bloemetje van voorzitter Vastenhouder van de afdeling Veendam/Wildervank en wethouder Ankie Beenen van Veendam. De bos bloemen stond in het teken van het 55-jarig bestaan van Humanitas. De bloemen zijn niet zomaar uitgereikt. Al meer dan 35 jaar zet Dost zich in voor Humanitas. Tijdens de bouw van het A.G. Wildervanckhuis heeft ze heel veel gedaan voor de toekomstige bewoners. Zij zocht regelmatig contact met ze en bereidde ze voor op de verhuizing. Zij was mede-organisator van reisesjes voor de bewoners. Ook ging zij regelmatig wandelen met bewoners die aan hun rolstoel gekluisterd zijn. Bovendien maakte zij van alle uitstapjes diaserie, die tijdens ontspanningsavonden worden vertoond. Nog altijd helpt mevrouw Dost bij het koffieschenken op deze avonden en is zij een gewaardeerde hulp bij het huiskamerproject.

Eigen kantoor 't Gooi

Afgelopen met dat vergaderen bij bestuursleden thuis. Humanitas 't Gooi heeft eindelijk een eigen kantoor voor vergaderingen, coördinatie en scholing. Het onderkomen zit in het gebouw van de Stichting Ouderenwerk Hilversum. Humanitas is blij met de goede accommodatie. Er was meer ruimte nodig voor uitbreiding van de activiteiten. Projecten als activerend huisbezoek en rouwverwerking zijn inhoudelijk zwaar en vereisen meer overleg en scholing. Dat kan moeilijk bij mensen thuis op de bank gebeuren.

Home-Start en Hygiëne in Haarlem

Humanitas Zuid-Kennemerland breidt haar dienstverlening voor mensen in moeilijke omstandigheden uit. Binnenkort loopt in Haarlem Home-Start van stapel. Ervaren vrijwilligers bieden ondersteuning en praktische hulp aan gezinnen met jonge kinderen om ernstige, langdurige problemen te voorkomen. De afdeling zoekt hiervoor nog vijftwintig vrijwilligers. Al jaren is Zuid-Kennemerland actief bij gezinsondersteuning, bijvoorbeeld in het project *hygiënische woonproblemen*. Dat vraagt steeds meer aandacht van de afdeling. Bij honderdvijftig huishoudens in Haarlem loopt de situatie uit de hand door verwaarlozing of verzameloede. Het vuil hoopt zich op in de woning. Meestal gaat

het om mensen die geen of weinig sociale contacten hebben.

Om een einde te maken aan overgelopen wc's en kniehoog vervuilde keukens, geeft Humanitas in samenwerking met andere instellingen het startsein voor de werving van nieuwe vrijwilligers. 'Deze mensen die slachtoffer zijn van verwaarlozing zijn meestal bang voor instanties', aldus H. Nieland van de Haarlemse afdeling milieuzaken. 'Als gemeente moeten we maatregelen afdwingen. Wij zijn blij met de hulp van vrijwilligers van Humanitas. Die worden namelijk meestal niet als indringer gezien maar als vriend. Zij kunnen makkelijker vragen wat de vervuilde persoon nodig heeft en suggesties doen om de vervuiling aan te pakken.'

De afdeling **Tynaarlo** is gestart met het project Home-Start, opvoedingsondersteuning door vrijwilligers. Door ziekte, echtscheiding, verhuizen etcetera kan het opvoeden tijdelijk te veel worden. Vrijwilligers die ervaring hebben met het opvoeden van kinderen bieden de ouders deze steun. Belangstellenden kunnen informatie opvragen: 0592 · 544 487.

In de regio **Noordwest Overijssel** zoekt Humanitas vrijwilligers die willen helpen bij een aantal nieuwe projecten. Het gaat onder andere om mensen voor de Telefonische Hulpdienst. Alle vrijwilligers krijgen een gedegen opleiding en worden regelmatig bijgeschoold door professionals, die hen terzijde staan.

Voor informatie: Steenwijk 0521 · 514756, 0521 · 515 512, IJsselham 0527 · 202 325, Brederwiede 0527 · 241 762 of 241 266.

Humanitas **Zoetermeer** is op zoek naar vrijwilligers voor het project Vriendschappelijk Huisbezoek. Bij dit project gaan vrijwilligers op bezoek bij mensen die aangeven behoefte te hebben aan een gesprek met iemand die bereid is te luisteren. Of bij mensen die slecht ter been zijn en er even tussenuit willen. Vrijwilligers zijn in staat om zonder vooroordeel te luisteren en hebben respect voor ieders keuze en persoonlijkheid. Voor meer informatie: telefoon 079 · 331 6263 op woensdagen van 10.30 tot 12.00 uur. Op een ander tijdstip kunt u de voice mail inspreken.

De afdeling **Heuvelrug** zoekt nieuwe bestuursleden die een stimulerende en open houding hebben. De afdeling omvat onder

andere de gemeenten De Bilt, Zeist, Bunnik, Driebergen, Doorn, Leersum, Amerongen, Maarn en Wijk bij Duurstede. Er wordt gezocht naar een voorzitter die leiding kan geven, projecten in gang kan zetten en de afdeling wil vertegenwoordigen. Daarnaast is er behoefte aan nieuwe bestuursleden voor aandachtsgebieden zoals publiciteit, fondswerving, project-coaching en contacten met andere organisaties. Alle medewerkers werken op vrijwillige basis met onkostenvergoeding. Professionele ondersteuning vindt desgewenst plaats vanuit de vereniging. Meer informatie bij de secretaris: H. Ditmar, Oranje Nassaplein 23, 3708 BL Zeist. Telefoon 030 · 692 5617.

Humanitas is in **Amersfoort** zoekt een coördinator voor het project Vriendschappelijk Huisbezoek. Bij dit project komen vrijwilligers langs bij mensen die behoefte hebben aan een praatje of een luisterend oor en mensen die slecht ter been zijn en er even tussenuit willen. De coördinator werft en begeleidt vrijwilligers, gaat op huisbezoek bij de aanvragers, koppelt vrijwilliger en aanvrager en doet bureauwerkzaamheden in verband met het project. De werktijd is ongeveer zes tot acht uur per week. Onkostenvergoeding en begeleiding horen bij de functie.

Meer informatie: mevrouw D. de Vries, telefoon 033 · 479 0840.

De afdeling **Zeeland** is op zoek naar gastgezinnen die hun huis voor een week willen openstellen voor kinderen uit verouderde stadswijken, buurten zonder speelruimte of grote gezinnen met krappe behuizing. De actie Frisse Lucht is een paar jaar geleden



Foto: Henk Thomas

Humanitas zoekt vrijwilligers: voor kindervakanties tot maatjesprojecten

van start gegaan en sindsdien komen er elk jaar tientallen kinderen naar Zeeland voor een vakantie. Het gaat om de week van 8 tot en met 15 juli. Meer informatie: Rob of Marjan Scheffel, telefoon 0113 · 382 660

In **Utrecht** zoekt de plaatselijke afdeling van Humanitas een aantal bestuursleden, met name voor het Maatjesproject. Dit project heeft tot doel het sociaal isolement van daklozen te doorbreken. Het bestuur bestaat uit zes leden, maar uitbreiding is gewenst. Meer informatie: Bram van der Kamp, telefoon 030 · 271 5090.

De afdeling **Zuidwest-Drenthe** is op zoek naar vrijwilligers voor het Home Start project, met name naar mensen uit de gemeente Westerveld. Home Start vrijwilligers bieden praktische hulp en adviezen aan gezinnen met jonge kinderen die tijdelijk een steuntje in de rug nodig hebben. Voor meer informatie: Wim of Lia de Lang, telefoon 0522 · 260 877.

'Toen moesten wij allebei lachen'

IN 1997 IS HET MET ONSCHULDIG lijkende kwalen begonnen. Na twee hartinfarcten en twee herseninfarcten was voor Joop Mutters intensieve verpleging nodig. Mevrouw Mutters ging er als vanzelfsprekend van uit dat zij deze zorg thuis voor haar rekening zou nemen. 'Je moet zo lang mogelijk zelf doorgaan. Hulp vraag je pas als je alles geprobeerd hebt en het echt niet meer alleen kunt. Zo is mij van huis uit bijgebracht.'

De ziekte en noodgedwongen verpleging van haar man maakten dat mevrouw Mutters niet meer buiten de deur kwam. Haar grootste hobby, aquarellen, kwam in het gedrang. 'Mijn vrouw heeft gouden handen, ze maakt van alles en het is allemaal mooi', zegt meneer Mutters.

'Ja', zegt zijn vrouw. 'Mooie dingen maken kan ik wel en je kunt alles wel thuis doen, maar de contacten zijn net zo belangrijk, die mis je als je aan huis gebonden bent.'

Via verenigingsavonden van het Humanistisch Verbond kwam zij in aanraking met de vrijwillige thuiszorg van Humanitas. De vrijwilligers van Humanitas komen thuis bij gezinnen waar een chronisch zieke verzorgd wordt. Zo ontlasten zij de mantelzorgers, familieleden die hun gezinsleden verzorgen.

Musea bezoeken

'Het klinkt misschien gek, maar veel uitstapjes deed ik vroeger al alleen, zoals musea bezoeken. Maar nu ik niet meer weg kan, houdt ook dat op', zegt mevrouw Mutters. De vrijwilligster van Hu-

manitas is via de afdeling Den Helder aan het echtpaar gekoppeld. Zij komt om aandacht en tijd aan de zieke te geven, zodat de verzorger even weg kan. 'Voor verpleegkundige hulp krijgen we een verpleegster van de thuiszorg. Zij doucht mijn man twee maal per week en ik doe het op andere dagen. De vrijwilligster van Humanitas doet ook andere dingen met mijn man. Zij praten wat, lezen de krant en doen soms een spelletje.'

Meneer Mutters is hier verguld mee. 'Gezellig toch, een andere vrouw over de vloer', zegt hij. 'Maar dammen kan ze

'Gezellig toch, een andere vrouw over de vloer?'



Joop Mutters is chronisch ziek. Hij wordt al jaren thuis verzorgd door zijn vrouw. Die heeft het daar zo druk mee, dat zij voor zichzelf weinig tijd meer overhoudt. Dankzij een vrijwilliger van Humanitas wordt deze zorg haar gedeeltelijk uit handen genomen. Nu heeft zij weer tijd voor zichzelf. 'Toch blijft het niet makkelijk om jezelf op de eerste plaats te zetten.'

WENDY MAAS

VRIJWILLIGE

niet, haha.' Het echtpaar Mutters was voorheen altijd op pad. Stilzitten was er niet bij en veel bezigheden deden ze samen, waaronder wandelen. Ook hadden zij een volkstuin in de buurt.

'Met pijn in mijn hart heb ik die verkocht', zegt mevrouw Mutters. Twintig jaar hebben we bij de vereniging gezeten. Wij begonnen met een kaal stukje land. Het was heerlijk om daar samen naar toe te gaan. Niet alleen het tuinieren was leuk, ook het sociale contact was fijn en belangrijk. Nadat hij ziek werd heb ik het nog twee jaar alleen gedaan, maar uiteindelijk besloten we toch tot de verkoop. Ik ben een tijd daarna nog één keer teruggeweest voor een bezoekje, want je gaat het toch missen. Maar de confrontatie was voor mij te pijnlijk, daarom doe ik dat niet meer.'



Foto: Henk Thomas

THUISZORG DEN HELDER

Schildercursus

Door de afspraken met de vrijwilligster kon mevrouw weer naar haar schilder-cursus. De cursus was in de buurt waardoor de afstand naar huis, in geval van nood, niet te groot was. 'Komende zomer is er ook een cursus maar die duurt de hele dag en wordt gegeven bij de deelnemers thuis. Dat lukt dus niet, want een hele dag vind ik te lang en vaak is de plek te ver weg. Dat vind ik gewoon niet prettig. Ik wil snel thuis kunnen zijn als er iets met mijn man mis gaat.'

De vrijwilliger blijft deze zomer toch gewoon komen en dat biedt ruimte voor mevrouw om haar andere hobby, tuinieren, ook nog uit te oefenen. 'Als zij komt, ga ik met mijn dochter lekker de deur uit om spulletjes voor de tuin te kopen of om andere inkopen te doen. Schilderen doe ik dan thuis wel, dat loopt niet weg.'

'Als de vrijwilligster komt, ga ik met mijn dochter lekker de deur uit om spulletjes voor de tuin te kopen'

Door de herseninfarcten is een klein gedeelte van de hersenen van de heer Mutters aangetast. Het gevolg hiervan is dat zijn korte-termijngeheugen hem in de steek laat. Hij kan veel vertellen over vroeger en een spelletje dammen met de vrijwilligster levert geen problemen op. Tien minuten na het spelletje weet hij alleen niet meer dat hij het gespeeld heeft. Mevrouw Mutters heeft veel geduld en liefde, maar soms moet je wel eens zuchten zegt ze. 'Door de vochtafdrijvende

■ Dankzij de vrijwillige thuiszorg van Humanitas heeft het echtpaar Mutters het nog fijn met elkaar.

medicijnen moet hij ook vaak naar het toilet. Nou, als je dan net zit na gedane arbeid is dat wel even slikken.'

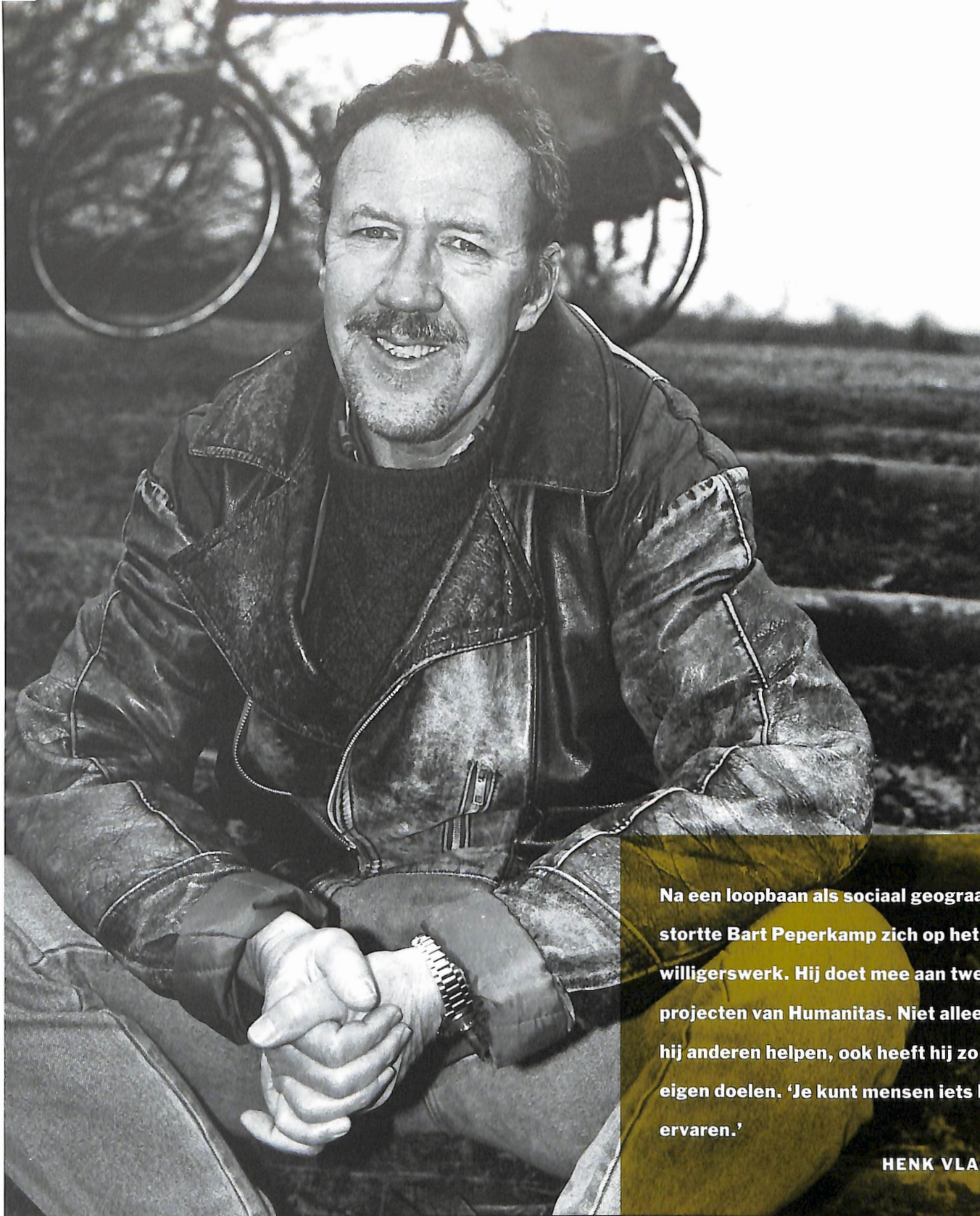
Ondanks alle tegenslag is het niet somber in de Helderse benedenwoning. 'Ik vind het heel gewoon dat hij thuis is', zegt mevrouw Mutters. 'Vroeger als kind verzorgde ik mijn zieke moeder. Ik mocht niet naar school, hoe graag ik dat ook wilde. Het was nou eenmaal gewoon in ons huis om alles zonder hulp te kunnen.'

Broeken ophijsen

Gevoel voor humor hebben ze beiden behouden. 'Laatst zagen we op televisie dat er een tekort aan leerkrachten is. Ik ga solliciteren als kleuterjuf, zei ik tegen mijn man, want broeken ophijsen kan ik als de beste. Toen moesten we allebei vreselijk lachen.'

De toekomst ziet er voor het echtpaar niet rooskleurig uit, maar ze lijken de situatie geaccepteerd te hebben zoals hij is. 'Als wij maar samen kunnen blijven, zolang het kan. Na de zoveelste ziekenhuisopname had de gemeente voor ons een aanleunwoning met zo'n gemeentetuin eromheen bedacht. Ik vind dat een nachtmerrie, dan heb je helemaal niks meer van jezelf.'

Dat ik op den duur hulp gevraagd heb bij Humanitas is voor mij niet makkelijk geweest. Maar ik kan nu alleen maar constateren hoe fijn het is om door iemand bijgestaan te worden in de permanente zorg. Laat de zomer maar komen. Ik zie er naar uit om met mijn dochter lekker weg te gaan als de vrijwilligster hier is. Uiteindelijk is het de bedoeling dat ik de deur uitga als zij er is en dat doe ik dan ook. Door Humanitas kan ik mijzelf even op de eerste plaats zetten, hoe moeilijk ik dat soms ook vind. Ik ben al op leeftijd, maar ik wil ook nog zoveel. De tijd gaat immers dringen. Mijn man ziet me het liefst actief met al mijn hobby's; binnen maar ook buitenshuis. We blijven nuchtere mensen.' Meneer is het helemaal met haar eens. 'Ach ja', zegt hij met een lach, 'Jopie leeft toch nog?' ←



Na een loopbaan als sociaal geograaf stortte Bart Peperkamp zich op het vrijwilligerswerk. Hij doet mee aan twee projecten van Humanitas. Niet alleen wil hij anderen helpen, ook heeft hij zo zijn eigen doelen. 'Je kunt mensen iets laten ervaren.'

HENK VLAMING

BART PEPERKAMP, RASVRIJWILLIGER

'ALTIJD BEN IK EEN OUDERWETSE idealist en een beetje rebels geweest. Zo heb ik mij altijd verzet tegen de verzakelijking van de universiteit waar ik werkte. Men wil daar tegenwoordig zo veel mogelijk opdrachten van derden. Collega's die vroeger ook idealisten waren, bleken later managementtaal te spreken. Ik vind nog steeds dat een universiteit de plaats is voor onderwijs en fundamenteel onderzoek.

Ik heb sociale geografie gestudeerd.

■ **Bart Peperkamp: 'Als vrijwilliger moet je niet teveel pretenties hebben.'**

Mijn promotieonderzoek aan de Katholieke Universiteit Nijmegen ging over een project voor landhervorming in Spanje onder dictator Franco. Ik onderzocht het effect ervan op arme boeren. Het project bleek een flop, maar voor ik mijn onderzoek had afgerond was het project al opgedoekt. Ik fulmineerde dus in mijn proef-

schrift tegen iets dat al niet meer bestond.

Mijn vakgroep sociale geografie van ontwikkelingsgebieden is een aantal jaren geleden opgeheven. Veel anders kon ik niet, want ik was supergespecialiseerd in agrarische problemen in Afrika. Ik zou alleen onderzoeker kunnen worden in het buitenland, maar vanwege mijn kinderen wilde ik niet langdurig weggaan. Dan zou ik misschien terugkomen in een land dat ik niet meer zou herkennen.

'Spanning en uitdaging zoek ik'

Als vrijwilliger ben ik begonnen nadat een vriend mij vroeg of ik een reis met visueel gehandicapten wilde begeleiden. Dat is mij heel goed bevallen.

Leraar

Deze mensen hadden waardering voor mijn inzet en het was dan ook heel dankbaar werk. Ik kon hen door dit vrijwilligerswerk iets laten meemaken. De leraar in mij werd weer wakker. Het bezorgde mij hetzelfde gevoel als ik destijds had bij de studenten: werken met gemotiveerde mensen die graag iets willen leren.

Later heb ik een half jaar als vrijwilliger in een asielzoekerscentrum gewerkt. Ik keek of asielzoekers bepaalde opleidingen zouden kunnen volgen. Maar er kwam te weinig van de grond omdat ik veel moest rapporteren en terugkoppelen. Eigenlijk stond ik hier aan de verkeerde kant van de streep, want ik zat in het systeem. Ik had eigenlijk bij Vluchtelingenwerk moeten zitten, de verdedigende kant.

Toen kwam ik bij Humanitas, via een advertentie in een plaatselijke krant. Een project voor steun bij verliesverwerking zocht vrijwilligers. Als je vrijwilliger wordt, wil je iets voor anderen doen. Maar je wilt er ook iets voor terugkrijgen. Ik zoek in vrijwilligerswerk spanning en uitdaging. Op de universiteit zocht ik al uitdaging. Zo ging ik voor onderzoek naar gebieden waar vrijwel nooit buitenlanders kwamen.

Sierra Leone

Zo heb ik weken in afgelegen dorpjes in Sierra Leone gewoond, terwijl ik onderzoek deed naar uitbuiting in de koffie- en cacaohandel. De overheid garandeerde een minimumprijs, maar daar bleek in de praktijk niets van terecht te komen. Ik kon het in die dorpen heel goed uithouden, dat ging zelfs heel gemakkelijk.

'Ik leek zoveel op haar schoonvader, dat het contact weer snel beëindigd werd'

Naam	Bart Peperkamp
Leeftijd	56
Beroep	Sociaal geograaf
Bijzonderheden	Veelzijdig vrijwilliger

Op dezelfde manier was ook vrijwilligerswerk voor het project steun bij verliesverwerking een uitdaging voor mij. Ben je in staat om mensen iets te laten voelen of ervaren? Als vrijwilliger ben je geen therapeut. Je luistert en houdt de mensen een spiegel voor. Als zij het niet meer zien zitten, haal je dingen naar voren die zij zelf hebben verteld en waardoor zij zich toch weer beter gaan voelen. Mensen die gescheiden zijn of dierbaren hebben verloren, kunnen hun verhaal niet telkens opnieuw vertellen aan hun kinderen. Die zijn betrokken en moeten het verlies op hun eigen manier en in hun eigen tempo verwerken. Tegen een vrijwilliger kunnen zij dat verhaal wel telkens opnieuw kwijt.

Een aantal malen heb ik korte contacten gehad. Eén keer bij een vrouw die haar schoonvader juist had verloren. Ik leek zoveel op die man, dat het contact weer snel beëindigd werd. Twee jaar heb ik contact onderhouden met een man die moeite had met zijn scheiding en het verlies van zijn gezondheid. Eerst hadden wij een paar keer in de week contact. Later hebben wij dat teruggebracht tot eens in de veertien dagen.

Voetbal op televisie

Toen ik merkte dat hij een afspraak verzette omdat er voetbal op televisie was, heb ik het contact nog verder teruggebracht. Je krijgt signalen als mensen minder hulp nodig hebben. Dan gaan zij hun verdriet plannen. Ook komen er andere helpers in hun leven. Daaraan merk je dat zij hun weg weer zelf weten te vinden.

Tegenwoordig ben ik ook vrijwilliger voor Humanitas in het huis van bewaring, bij een bezoekgroep voor gedetineerden en bij een gespreksgroep. De


mensen die daar zitten zijn blij met de afleiding. Soms geven zij er zelfs hun recreatieve tijd voor op. Als vrijwilliger leid ik deze groepen niet, dat doet de humanistische geestelijk raadvrouw. Ik zorg voor thee en koffie, het randgebeuren.

Maar ik doe mee met de gesprekken. Natuurlijk praten wij niet zozeer over de zin van het humanisme. Meestal gaat het over het leven in de bajes of over een bepaald thema. Soms is het alleen bajeshumor. Maar een enkele keer pik ik er iets uit waardoor de groep opeens echt over iets gaat praten. Dan wordt het stil en gebeurt er iets met de mensen. Zo hebben wij het wel eens gehad over kinderen van gedetineerden.

Ondertussen weet ik hoe mensen in aanraking kunnen komen met justitie. Het justitieel apparaat is niet zo zachtzinnig als vaak wordt gedacht. Veel gedetineerden zitten in een crimineel circuit waar zij moeilijk uit kunnen komen. De maatschappij is tegen mij, zo denken zij. Dat gevoel wordt versterkt na de arrestatie, wanneer zij in aanraking

'Als zij het niet meer zien zitten, haal je dingen naar voren waardoor zij zich toch weer beter gaan voelen'

komen met rechters. Vrijwilligers staan buiten die wereld van tegenstellingen. Gedetineerden verwachten niet dat je meegaat in hun wereld, maar wel dat je hen blijft zien als mensen. Zij hebben dingen gedaan die niet fraai waren, maar dat is slechts een enkel aspect van hun persoon. Als vrijwilliger moet je verder kijken dan alleen het criminele aspect.

Toch moet je als vrijwilliger niet te veel pretenties hebben. Je moet accepteren dat niet altijd datgene eruit komt wat je graag zou willen. Het enige dat je doet is het bieden van iets extra's in het leven van anderen. Meer moet je niet willen.' 



In Den Haag maken mensen van verschillende achtergronden op een luchtige en plezierige wijze kennis met elkaars cultuur. Elk jaar vindt er een 'wereldreis' plaats langs tempels, moskeeën en andere culturele trekpleisters. Jaarlijks groeit het enthousiasme van de deelnemers. 'Vooroordelen en onbekendheden worden weggenomen en de uitwisseling van ervaringen komt op gang.'

JACQUELINE KENKEL

MULTICULTURELE SAMENLEVING

Ontdekkingsreis

'HUN MONDEN VIELEN OPEN toen zij voor het eerst een moskee betraden', vertelt Marko Fehres uit Den Haag. 'De mensen zijn nog nooit in zo'n gebedshuis geweest.' Fehres is reisleader van het Haagse initiatief *Van Wandeling Tot Wereldreis*, waar ook Humanitas aan meedoet. Het is een reis door Den Haag waarbij de deelnemers allerlei culturele organisaties bezoeken. Zo komen zij in aanraking met rijke culturen uit andere landen. Vaak gebeurt er van alles al jaren vlak om de hoek, maar de meeste Hagenaars komen

'Angst verdwijnt als meneer Jansen bij meneer Saïd op bezoek gaat'

er nu eenmaal nooit mee in aanraking. Wie loopt er nu zomaar een Hindoeïstische tempel of een moskee binnen? Maar wie meegaat met de Haagse wereldreis rolt van de ene in de andere verbazing.

'Deelnemers aan de wereldreis worden onthaald met exotische hapjes', vertelt Bert Brouwer, maatschappelijk activeringswerker van Humanitas. 'De bezoekers voelen zich heel erg welkom en reageren heel positief. Toen wij acht jaar geleden de eerste wandeling maakten, rekenden wij op 500 mensen. Dat werden er vierduizend. Dit jaar waren tienduizend Hagenaars op de been. Het is een doorslaand succes. We hopen dat in veel steden wereldreizen zullen worden georganiseerd.'

De laatste wereldreis vond eind maart plaats. Tienduizend Hagenaars maakten

de reis door hun stad op de fiets, te voet of met de bus.

Ontspannen uitstapje

Dit initiatief betekent meer dan een ontspannen, cultureel uitstapje. Het is een uitstekende manier om mensen met verschillende culturele achtergronden met elkaar in contact te laten komen. 'Dit past goed bij onze doelstellingen', zegt Brouwer. 'Het is laagdrempelig en veel organisaties van migranten willen graag meedoen.' Op die manier verkleint men de afstand tussen de diverse etnische en culturele groepen in de stad. In Den Haag hebben allerlei culturen in de loop van de eeuwen hun thuis gevonden. Sommige groepen zijn niet meer als aparte groep te herkennen. Anderen, zoals vertegenwoordigers van de joodse gemeenschap, houden zich nog steeds aan hun gebrui-



■ Wie loopt er zomaar een tempel of een moskee binnen?

meedoen. Er zijn steeds meer instellingen die zich aanmelden en hun (gebeds-) huizen openstellen voor bezoek. Zoveel zelfs dat er een keuze gemaakt moet worden uit de instellingen. 'Zij hebben namelijk meer dan één belang' vertelt Marco Fehres: 'Iedereen is trots op zijn cultuur en wil daar graag iets van laten zien. Daar komt bij dat het voor sommige groepen heel moeilijk is om aan een

'Deelnemers aan de wereldreis worden onthaald met exotische hapjes'

ruimte te komen om hun gebedsdiensten te houden. Men stuit vaak op financiële problemen. Door de wereldreis kunnen men aan zijn eigen *public relations* werken en financiering proberen te verwerven van de lokale overheden. De wereldreis is daarom uitermate belangrijk voor de eigen publiciteit.'

ben. Wanneer een bevolkingsgroep een gezicht krijgt, wanneer meneer Jansen bij meneer Said op bezoek gaat, verdwijnt de angst en komt er ruimte voor uitwisseling. Vooroordelen en onbekendheden worden weggenomen en de uitwisseling van ervaringen komt op gang.'

Daarmee stelt Den Haag een sterk voorbeeld tegenover de steeds kritischer wordende opmerkingen over de multiculturele samenleving. Critici als de columnist Paul Scheffer stellen dat het versterken en stimuleren van de ontwikkeling van een eigen culturele identiteit, leidt tot afsluiting voor anderen en versterken van verschillen tussen bevolkingsgroepen. Het versterken van de culturele identiteit zou de integratie en de sociaal-economische ontwikkeling van de verschillende bevolkingsgroepen in de weg staan.

De organisatoren van Wereldreis in eigen stad zijn het niet eens met die stelling. 'Bij alle somberheid over de toekomst van de samenleving wordt vooral gewezen op de geslotenheid van verschillende groeperingen en niet op openheid', meent Pierre Henen, wethouder van Den Haag, mede-financier van het initiatief. 'Het multiculturele drama bestaat niet. Hoe kan het dat tienduizend mensen meedoen aan deze reis wanneer er geen interesse in de andere cultuur bestaat? Een project als dit bewijst juist dat via culturele uitingen uitwisseling mogelijk is.'



in eigen stad

ken en godsdienstige rituelen. De afgelopen jaren zijn veel nieuwe groepen in Den Haag komen wonen waaronder Surinamers, moslims en asielzoekers uit alle hoeken der aarde.

'Het is belangrijk dat dit soort multiculturele activiteiten niet alleen door organisaties als bijvoorbeeld een antiracisme-committee wordt georganiseerd', vervolgt Brouwer. 'Werken aan de multiculturele samenleving mag niet worden afgeschoven op anderen. Elke maatschappelijke organisatie moet het bouwen aan de multiculturele samenleving als integraal onderdeel van beleid zien.'

Steeds nadrukkelijker wordt de wereldreis een begrip in Den Haag. De reacties van de tienduizend deelnemers zijn positief. Maar ook de migranten- en andere culturele organisaties willen graag

Het is niet alleen de bedoeling dat de allochtonen hun uitingen van cultuur laten zien maar dat er een uitwisseling plaatsvindt. Ook de autochtone Hagenaars kunnen hun verhaal kwijt.

Turkse Alewieten

Dat levert boeiende discussies op. Zo blijken Haagse humanisten veel overeenkomsten te hebben met Turkse Alewieten en zijn christelijke Hagenaars verbaasd over de overeenkomsten tussen hun godsdienst en de Islam.

'De ontmoeting is niet vrijblijvend, maar beklijft', stellen de organisatoren. 'Voor de sociale ontwikkeling van de stad is het van groot belang dat de verschillende Hagenaars elkaar leren kennen. Onbekend maakt namelijk onbemind. Rechts-extreme groeperingen maken misbruik van de angst die mensen voor elkaar heb-

Wereldreis in eigen stad

In Den Haag organiseren diverse organisaties, waaronder Humanitas, één keer per jaar een wereldreis door de stad. Het initiatief is inmiddels beschreven in de publicatie, *Van Wandeling Tot Wereldreis*, dat ook in andere plaatsen kan worden opgezet. Bijvoorbeeld door afdelingen van Humanitas. Daarvoor is een speciale projectmap vervaardigd. De belangstelling is groot. Zelfs uit het buitenland komen gemeentelijke bestuurders naar Den Haag om de reis mee te maken. De laatste keer liep een groep ambtenaren uit Gent (België) mee en Krefelt (Duitsland) heeft het project al overgenomen. Meer informatie op pagina 17.

Freek Trautwein Kindervakantieweken

Freek Trautwein is coördinator van kindervakantieweken van Humanitas. Vanuit de afdeling IJmond heeft hij contact met de GG&GD en de RIAGG die de kinderen aanmelden. Hij bezoekt gezinnen en zorgt ervoor dat de kinderen uiteindelijk op vakantie gaan.

ZES JAAR GELEDEN STARTTEN wij het kindervakantieproject. Het idee is dat een specifieke groep kinderen die er gewoonlijk nooit uitgaan, ook eens een weekje op vakantie kan. Tijdens de zomervakantie worden vier vakantieweken voor kinderen georganiseerd, elke week voor een andere leeftijdsgroep. De jongsten in de eerste, de oudsten in de laatste week. Er wordt nauw samengewerkt met hulpverleningsinstellingen. In IJmond zijn dit de GG&GD en de RIAGG. Zij zijn het die de kinderen naar ons verwijzen. Wij nemen ieder kind aan dat door de instelling wordt aangemeld. Mijn taak is om de namen en gegevens van de kinderen te verzamelen, hen te bezoeken en uiteindelijk alles rond te hebben zodat de kindervakantieweken kunnen worden ingedeeld. Per week gaan er 40 tot 45 kinderen mee. Voor elke drie kinderen is één vrijwilliger aanwezig. De vrijwilligers zijn natuurlijk geen professionele hulpverleners, de week is geen therapeutische week maar een echte vakantie. Wij zorgen er altijd voor dat er een achterwacht is, iemand van de RIAGG of GG&GD, die tijdens de weken op te piepen valt in geval van nood. Zelf heb ik veel plezier in deze weken. Het gaat immers om de kinderen en als oud-schoolmeester werk ik graag met kinderen.

Maart

Vanochtend hing de GG&GD aan de telefoon. Dat is een goed teken. Er zijn formulieren nodig en wat informatieboekjes. Ik zorg dat alles keurig wordt opgestuurd, zodat de GG&GD weer nieuwe kinderen kan aanmelden. Door de telefoon merk ik hoe enthousiast men weer is. Na een vakantieweek, wordt mij verteld, hebben de kinderen (en ook de ouders) nieuwe en vaak positieve ervaringen opgedaan. Het maakt het werk van de hulpverlener er allemaal wat makkelijker op, drukt de instelling me op het hart.

April

Ik houd een belronde langs de instellingen. Graag wil ik horen of er al kinderen zijn aangemeld. Het gaat om een speciale groep kinderen en dus ook om speciale vakanties. Een kind heeft bijvoorbeeld gedragsproblemen, of er zijn moeilijkheden binnen een gezin. De vrijwilligers gaan niet 'zomaar' mee. Zij volgen eerst trainingen zodat zij goed zijn voorbereid. De trainingen zijn een voorwaarde om op va-

kinderen, zij gaan namelijk mee. Ik vertel wat wij gaan doen en vraag of er belangrijke informatie is. Een dieet bijvoorbeeld of medische zaken. De achtergronden van het gezin en het kind zijn van essentieel belang. Eén van de gezinnen waar ik langs kom wil het vooral hebben over de veiligheid van de vakantieweek. Ik stel ze gerust en schrijf op wat ze graag willen. Het jongetje heeft er wel zin. Een hele week met andere kinderen op vakantie heeft hij nog nooit meegemaakt. Bij een ander gezin vertelt de alleenstaande moeder dat haar zoon niet mee wil. Ik denk dat het iets anders zit. Moeder en zoon zijn aan elkaar gehecht, zodat de jongen het moeilijk vindt te zeggen dat het ook zonder zijn mama leuk kan zijn. Ik praat een beetje op



Illustratie: Majel

kantie te kunnen. Het is leuk om te zien dat de vrijwilligers zichzelf organiseren. Wij proberen altijd om een vakantieweekgroep weer bij elkaar te krijgen. De vrijwilligers zijn trouw aan hun werk, maar ook aan zichzelf en de groep. Dat heeft als voordeel dat er een hecht team is, maar als nadeel dat zo'n team uit elkaar kan vallen wanneer eentje opstapt. Toch lukt het altijd weer om genoeg mensen te krijgen.

Mei

Deze weken bezoek ik een aantal gezinnen waarvan de kinderen meegaan. Mijn bezoek wekt vertrouwen en ouders kunnen van alles vragen. Ik let ook altijd op de

haar in en heb het over haar moederlijke zorgen: 'Het zal heus wel goed gaan', zeg ik haar. Het jongetje straalt.

Juli, vrijdag

Op het Amstelstation van Amsterdam verzamelen ouders en kinderen zich om met de bus mee te gaan. Er ontbreken drie kinderen, maar dat komt omdat een ouder de weg niet kan vinden. Met de mobiele telefoon begeleiden we haar naar de verzamelplek. Dan vertrekt de bus, slechts een half uur te laat. Dit is altijd een leuk gezicht. Na maanden van voorbereiding is het zover. Ze zullen vast veel plezier hebben.



Eén oproep voor vrijwilligers in de plaatselijke pers leidde in Steenwijk tot tientallen enthousiaste reacties. De afdeling Noord-West Overijssel laat met daden zien waarom Humanitas belangrijk is. Vrijwilligers melden zich nu zelfs spontaan.

SIMON VAN DER GOOT

Noord-West Overijssel in de kijker

■ Voorzitter Els de Ridder (links) en Annie Mulder maken in Steenwijk en omgeving enthousiasme los voor Humanitas.

EN INEENS STOND DE afdeling Noord-West Overijssel in diverse huis-aan-huis bladen met een oproep over een informatie-avond over rouwverwerking. Meer dan 35 personen hadden gereageerd en waren present in de ruimte, die de Regionale Thuiszorg Oude en Nieuwe Land welwillend ter beschikking had gesteld. De plaatselijke afdeling van Humanitas had vooraf overlegd met de thuiszorg of er in Steenwijk en omgeving behoefte was aan een project Rouwverwerking.

'Nauwelijks bijgekomen van de informatie-avond, meldden zich direct zever vrijwilligers aan voor de werkgroep Steun bij Verliesverwerking', vertelt Annie Mulder uit Steenwijk, lid van het afdelingsbestuur. 'De eerste vrijwilligers waren nog maar net klaar met de cursus, toen vijf mensen aangaven dat ze graag over hun verlies wilden praten. De vrijwilligers konden direct aan de slag. We wisten niet wat ons overkwam.'

Jarenlang is Mulder al aan Humanitas verbonden, eerst als lid van het Humanistisch Wooncentrum en nu als bestuurslid. Haar huis is inmiddels te klein voor de bestuursvergaderingen sinds het bestuur is uitgebreid van vijf naar zeven personen.

Toerbeurt

De zeswekelijkse bijeenkomsten vinden bij toerbeurt plaats in Steenwijk, Blan-

kenham en Vollenhove. De afdeling Noord-West Overijssel is opgericht in 1972. Sinds 1998 is Els de Ridder voorzitter, een taak die veel van haar eist maar die zij met verve uitvoert naast haar andere activiteiten.

De Ridder: 'Wij wonen in een gebied waar veel organisaties op het gebied van maatschappelijk werk actief zijn. Wij werken daarmee veel samen. Onze bestuursleden zijn afgevaardigd in bijvoorbeeld de thuiszorgorganisatie en het wooncentrum voor ouderen in Steenwijk, Hildo Krop. Het bestuur is uitgebreid omdat niemand van ons zich bezighield met de zorg voor verstandelijk gehandicapten. Nu zijn wij betrokken bij de vereniging Kopzorg. Bertus de Vries is vice-voorzitter van Kopzorg en zit nu in ons bestuur. Kopzorg zet zich in voor het realiseren van een woonvorm voor verstandelijk gehandicapten. Daarbij kunnen ouders nog een deel van de zorg op zich nemen als hun kinderen dichtbij wonen. Dat is tot nu toe niet mogelijk. Er blijkt nu behoefte te bestaan aan vrijwilligers die ouders helpen, wanneer hun kind naar een dergelijke woonvoorziening vertrekt. De vraag is hoe wij daar het beste invulling aan kunnen geven. Dat is de kracht van Humanitas: inspelen op behoeften in de leefomgeving en daar praktisch handen en voeten aan geven.'

Regelmatig buigt het afdelingsbestuur zich over Home-Start, opvoedingsondersteuning door vrijwilligers. In veel afdelingen van Humanitas is Home-Start opgezet.

Hechte familierelaties

Annie vraagt zich af of er in Noord-West Overijssel wel behoefte aan bestaat, gezien de hechte familierelaties daar. 'Wij wonen in een groot gebied, waar de mensen dicht in de buurt van hun familie wonen en steun aan elkaar hebben. Wij overleggen met de sos telefonische hulpdienst om Home-Start vanuit Zwolle naar dit gebied uit te breiden. Maar daar moet je wel de mensen voor zien te krijgen.'

Els de Ridder voelt ook veel voor een project dat ze gekschierend *Papierwinkel* noemt. Mensen helpen met het opzetten van een eenvoudige administratie en uitleggen hoe bijvoorbeeld studiefinanciering werkt of waar de ozb voor staat. 'Ik ben in Vollenhove voor Humanitas actief in het vluchtelingenwerk. En dan blijkt hoe ingewikkeld Nederland administratief in elkaar steekt. Niet alleen voor vluchtelingen maar ook voor de inwoners hier. Op dat gebied zouden vrijwilligers heel goed werk kunnen doen.'

Hoewel de afdeling een stabiel leden-tal kent, zouden ze best wat nieuwe en jonge mensen kunnen gebruiken. 'Wij moeten mensen laten zien dat Humanitas voor een goed doel staat. Maar ik vind het persoonlijk moeilijk iemand te vragen zich bij ons aan te sluiten, ook al denk ik dat er best belangstelling voor ons werk is.' Nu de afdeling zichzelf met de projecten in de kijker zet, blijkt de interesse in het werk van Humanitas. Annie Mulder: 'Laatst meldde zich spontaan iemand aan als vrijwilliger die een bericht over onze afdeling op de kabelkrant had gelezen.'

Mensenrechten van vrouwen

Er zijn veel landen waar de mensenrechten van vrouwen nog niet vanzelfsprekend zijn. Daarom vestigt het HOM (Humanistisch Overleg Mensenrechten) de aandacht op de noodzaak om specifiek beleid te ontwikkelen en uit te voeren ter bevordering van de rechten van vrouwen. Het liefst ziet het HOM dat rechten van vrouwen geïntegreerd worden in algemeen beleid, in vaktaal *gender mainstreaming* genaamd. Zo stimuleerde het HOM onlangs een organisatie van mensenrechten in Kosovo om meer onderzoek te doen naar de schendingen van mensenrechten van vrouwen. Inzicht in de rol van vrouwen en in specifiek op vrouwen gerichte vormen van geweld en discriminatie in conflictsituaties, kan richting geven aan beleid op alle mogelijke terreinen.

Website verdwijningen

Het HOM (Humanistisch Overleg Mensenrechten) opent een site op Internet over vermiste personen overal ter wereld. De website is een voortvloeiende van het project Linking Solidarity van het HOM. Dat ondersteunt sinds 1995 organisaties van familieleden van verdwenen personen en van lokale mensenrechtenorganisaties, die zich inzetten voor de opheldering van verdwijningen. Dankzij Internet kunnen organisaties over de hele wereld die zich inzetten voor de opheldering van verdwijningen, met elkaar in contact treden. Zo kunnen zij ervaringen en informatie uitwisselen. Via een discussiegroep kan iedereen die betrokken is bij de strijd tegen verdwijningen, onderwerpen op de agenda zetten waarmee anderen aan het werk kunnen gaan. Tijdens een bijeenkomst in Genève hebben de organisaties die ijveren voor de opheldering van verdwijningen, waaronder het

■ Humanisten buigen zich over veiligheid op straat.

Foto: Henk Thomas



HOM, afgesproken te zullen samenwerken. De website komt later dit jaar op Internet.

De stille tocht voorbij

Is Nederland in de loop van drie decennia een land geworden waar mensen zich niet meer veilig op straat kunnen begeven? Of doen de media en de politie ons dat uit eigen belang geloven? Het Humanistisch Verbond organiseert op 8 mei in samenwerking met de Raad voor Maatschappelijke Ontwikkeling (RMO) en het Landelijk overleg van organisaties tegen geweld een debat over publiek geweld en humane weerbaarheid, onder de titel *De stille tocht voorbij*. Het naoorlogse Nederland was één van de minst criminele landen ter wereld. Op dit moment zijn er bijna dagelijks berichten over nieuwe gevallen van agressie en zinloos geweld. Verklaringen worden in de meest uiteenlopende richtingen gezocht: grote, onpersoonlijke scholen en bedrijven, geweld in de media, te lichte straffen, te weinig correcties tijdens de opvoeding. Geweld wordt in menige analyse in verband ge-

bracht met onze toegevendende cultuur en voortschrijdende individualisering. Sinds 1996 is in Nederland de discussie over zinloos geweld en agressie goed op gang gekomen. Er kwamen stille protesten en een algemene oproep om het geweld te keren. Meer blauw op straat, strengere straffen en een zero-tolerancebeleid zien velen als middelen om geweld tegen te gaan. Anderen zoeken de oplossing in een algehele mentaliteitsverandering die de cultuur van afzijdigheid in de samenleving moet keren en het geweld kan indammen. Tijdens het debat komen vragen aan de orde als: Is Nederland werkelijk een gevaarlijk land aan het worden? Hoe krijgen burgers het gevoel van veiligheid terug? Wat moet de overheid doen om dat gevoel te versterken en wat moeten burgers zelf doen? Het debat vindt plaats in De Rode Hoed in Amsterdam. De toegang is gratis en reserveren noodzakelijk. Meer informatie: Humanistisch Verbond, telefoon 020 · 521 90 00 of www.humanistisch-verbond.nl.

Hivos in Eurostep

Hivos (Humanistisch Instituut voor Ontwikkelingssamenwerking) en de organisaties Deutsche Welthungerhilfe en het Ierse Concern hebben elkaar gevonden in een nieuw op te richten Europees netwerk, met de naam Eurostep. Deze organisaties voor ontwikkelingssamenwerking vullen elkaar goed aan in hun activiteiten voor de Derde Wereld. Ze begeven zich zowel op het terrein van de structurele hulp als van nood- en humanitaire hulp. De samenwerking concentreert zich op (Europese) financiering, op zuidelijke partners en op communicatie. Samenwerking met andere organisaties is niet nieuw voor Hivos neemt actief deel aan diverse Europese samenwerkingsverbanden en intensificeert die samenwerking steeds verder.

Europese Wereldwinkeldag

Op zaterdag 20 mei vindt voor de vijfde keer de Europese Wereldwinkeldag plaats. Hivos (Humanistisch Instituut voor Ontwikkelingssamenwerking) is één van de promotors achter deze dag. Ruim vierhonderd Wereldwinkels in Nederland vestigen de aandacht op hun assortiment levensmiddelen. Geïnteresseerden kunnen producten proeven en een aantal Wereldwinkels biedt zelfs maaltijden aan uit de Derde Wereld. Tijdens deze dag vragen de Wereldwinkels ook aandacht voor de positie van ontwikkelingslanden binnen de WTO (Wereldhandelsorganisatie). In samenwerking met Hivos en Fair Trade Organisatie zijn twee vertegenwoordigers uitgenodigd van Progressive Farmer Association (PFA). PFA is een organisatie van Thaise rijstboeren en producent van de Pandanrijst van Fair Trade. Zij zullen op 20 mei enkele Wereldwinkels bezoeken. Medio april is meer informatie over de Europese Wereldwinkeldag te vinden op www.hivos.nl.

Meer blauw op straat is de enige manier om geweld op straat te voorkomen

Alleen meer politie kan het toenemend geweld op straat nog keren, zo roepen burgers en politici. Of kan de gewone man of vrouw ook iets doen om de openbare veiligheid te vergroten?

Foto: Henk Thomas



Esther Roosen, coördinator vrijwilligerswerk Humanitas in Sneek, betrokken bij begeleid wonen voor jongeren.

■ 'Meer blauw op straat is prima en zal ook wel moeten in deze maatschappij van ikke-ikke en de rest kan stikken. Twintig jaar geleden werd er nog veel meer ingegrepen. Nu is men vaak zo bang voor zijn eigen hachje. Daarom moet er ook veel aan mentaliteitsverandering worden gedaan. Ik werk zelf veel met jongeren die nauwelijks morele bagage hebben meegekregen. Dat probeer ik ze dan alsnog mee te geven. Met elkaar, voor elkaar, dat is mijn motto. Het goede voorbeeld geven is belangrijk. En daar kan ook Humanitas aan bijdragen. Door er op te wijzen dat er ook nog een ander is waar je wat voor kunt doen.'

Tanja Jadnanansing, directeur Infocafé.

■ 'Ik spreek steeds meer mensen die niet meer willen ingrijpen als ze iets zien gebeuren omdat ze bang zijn dat het geweld zich tegen hen als helper zal keren. Een groep jongeren heeft nog wel een soort oplossing: meld het geweld met je mobiele telefoon als je het ziet. Grijp niet zelf in maar bel meteen.'

Susanna Dijkhuizen, winnares van de Beste Buurverkiezing 1999.

■ 'Blauw op straat is zeker niet de enige manier. Het kan ook juist agressie opwekken. Het moet eigenlijk beginnen op school, bij de kleuters. De school

is immers het begin van de samenleving. Helemaal met het oog op de culturele diversiteit is het belangrijk dat kinderen wordt bijgebracht dat je er ook voor elkaar moet zijn. Respect moet hebben voor de ander. Ik zie vaak een heleboel kinderen rondzwerfen op straat. Sommige activiteiten zijn zo duur dat ouders hun kinderen daar niet naar toe kunnen sturen. Humanitas zou hier een bijdrage kunnen leveren door meer goedkope activiteiten voor de jeugd te organiseren.'

Sytske Mann, coördinator vrijwillig huisbezoek en verliesverwerking in Wageningen en omgeving.

■ 'Meer blauw op straat is niet de juiste weg. Het is veel belangrijker dat mensen leren om elkaar te geven. Laatst was ik in Amsterdam getuige van een tasjesroof. Ik rende samen met andere omstanders onmiddellijk op de boosdoener af. Het valt dus wel mee met het zogenaamde egoïsme. Agressie komt overal voor. Ook vrijwilligers van vriendschappelijk huisbezoek worden er regelmatig mee geconfronteerd. Zo kreeg ik laatst een telefoontje van een cliënt die om hulp vroeg omdat er iemand in elkaar was geslagen. Met de betrokken vrijwilligster heb ik dat verzoek besproken en besloten dat ze er niet naar toe zou gaan. We vonden dat er in dit geval professionele hulp nodig was. Als vrijwilliger kun je gewoon niet alles. Ook ui-

■ **Is de politie het beste antwoord om het gevoel van veiligheid te herstellen?**

ten sommige cliënten zich op een agressieve manier uit boosheid over hun eenzaamheid, uit bitterheid. We praten er veel over hoe je daar dan mee om moet gaan. Praten over omgaan met geweld – ook met vrienden en met kinderen op school – vind ik ook heel belangrijk. Ik denk dat je eigen gevoel tenslotte de doorslag moet geven voor wel of niet ingrijpen.'

Pieter Hilhorst, free-lance journalist en deelnemer van de Humanitas Denktank.

■ 'Het effect van de rolluiken, de hekken en het prikkeldraad is niet dat de ongewenste groepen wegblijven – die kunnen toch nergens heen – maar dat het gewone publiek deze plekken mijdt. Het gevolg is dat de onveiligheid toeneemt omdat nu elke sociale controle ontbreekt. Het beste veiligheidsbeleid is het vergroten van de aantrekkelijkheid van de uitgaanscentra voor zoveel mogelijk mensen. Het openen van meer nachtrestaurants, waar mensen na een voorstelling tot diep in de nacht kunnen dineren, is dus eigenlijk een veiligheidsmaatregel. Het vergroten van het blauw op straat is weinig effectief als het bedoeld is om geweldplegers af te schrikken. Als middel om de gewone nachtelijke bezoekers gerust te stellen kan het echter wel effectief zijn.'

Agenda

8 mei

De stille tocht voorbij, debat van onder andere het Humanistisch Verbond over publiek geweld en humane weerbaarheid. Plaats: De Rode Hoed in Amsterdam. Reservering noodzakelijk, toegang gratis. Meer informatie: Humanistisch Verbond, telefoon 020 · 521 9000 of www.humanistischverbond.nl.

13 mei

Nieuwkomersdag Humanitas. Plaats: Landelijk Bureau Humanitas, Amsterdam. Informatie en aanmelding: Landelijk Bureau (Ton van den Brink), telefoon 020 · 523 1100.

15 mei

Overleg OR-bestuur Humanitas. Meer informatie: Landelijk Bureau (Miranda Arendsen), telefoon 020 · 523 1100.

20 mei

Europese Wereldwinkeldag. Ruim vierhonderd wereldwinkels vestigen de aandacht op het levensmiddelenassortiment. Er kunnen producten worden geproefd. Meer informatie: Hivos, telefoon 070 · 376 5500.

20 mei

Cultuur van **Vrede en Geweldloosheid**, conferentie van het Humanistisch Vredesberaad (HVB) en de vredesorganisatie PAIS. Plaats: Kargadoor, Utrecht. Meer informatie en aanmelding: HVB (Tilly de Waal-de Groot), telefoon 035 · 621 5817.

25 mei

Uitreiking **Henny Verhagenprijs** vanwege de Stichting Vrouwegezondheidszorg aan de Universiteit voor Humanistiek tijdens het symposium Diversiteit in de Vrouwegezondheidszorg van 13.00 - 16.30 uur. Plaats: Agnes Andeweg, Universiteit voor Humanistiek. Informatie: telefoon 030 · 239 0162.

25 mei

Bijeenkomst **Districtsraad Zuidwest** Humanitas. Meer informatie: District Zuidwest, telefoon 070 · 358 4284.

26 t/m 28 mei

42ste weekend voor lesbische vrouwen en homo-mannen Informatie en aanmelding: Odyssee Maatschappelijke Ontwikkeling, postbus 1121, 6201 BC Maastricht.

31 mei

Humanitas jarig (55 jaar). Activiteiten van afdelingen, districten en Landelijk Bureau. Meer informatie: afdeling communicatie Humanitas (Jacqueline Kenkel, Hellen Köhler), telefoon 020 · 523 1100.

16 juni

Het Humanistisch Verbond en het Pedagogisch Studiecentrum HVO organiseren in de Spil in Utrecht de Landelijke dag over de cursus **De Kunst van het Opvoeden**. Ervaren groepen wisselen informatie en tips uit. Informatie: HV, telefoon 020 · 521 9000.



Foto: Henk Thomas

■ Zomerse dagen inspireren tot activiteiten.



Foto: Henk Thomas

■ **Petra Klene van de Werkgroep Transsexualiteit en Genderdysforie**

Emancipatieprijs Petra Klene

Op 7 april heeft de Stichting Ribbius Peletierfonds haar emancipatieprijs uitgereikt aan Petra Klene van de Werkgroep Transsexualiteit en Genderdysforie van Humanitas.

Klene viel in de prijzen omdat zij zich op een bijzondere manier heeft ingezet voor de maatschappelijke emancipatie van transseksuelen. Zij heeft bestaande normen en waarden op dit controversiële terrein weten te doorbreken. Als maatschappelijk werkende en beleidsfunctionaris van de werkgroep richt zij zich op praktische en emotionele ondersteuning van haar cliënten.

Zij zet zich al zestien jaar in voor de begeleiding van transseksuelen en hun familie en relaties. Daarnaast begeleidt zij de vele bij dit werk betrokken vrijwilligers. De prijs, een geldbedrag van 5000 gulden, werd overhandigd door juryvoorzitter Francine Giskes, Tweede Kamerlid voor D'66.

Zorg tussen geld en gunst

In het verlengde van de eerder verschenen Iets-brochure *Geld verliest zijn waarde* is een nieuw boekje verschenen met de titel *Zorg tussen geld en gunst*. Het gaat over ruilsystemen binnen de zorg. De publicatie is tot stand gekomen met financiële steun van onder andere Humanitas. Het boek kost 15 gulden en de verspreiding zal via Humanitas verlopen. Het boekje zal in de tweede helft van april verschijnen. Bestellingen: secretariaat landelijk bureau. Telefoon 020 · 523 1100.

Vacatures op Internet

Alle openstaande vacatures binnen de vereniging staan op de website van Humanitas www.humanitas.nl. Medewerkers van het landelijk bureau proberen deze site zo actueel mogelijk te houden. De website maakt het gemakkelijker voor mensen die interesse hebben voor werken bij Humanitas om kennis te nemen van de mogelijkheden. Informatie over de website: landelijk bureau, Hellen Köhler, telefoon 020 · 523 1100.

Nieuws van de PR-Campagne

Magisch getal

Het telefoonnummer van de campagne van Humanitas wordt flink gebeld. Op 3 april is het magische getal van 500 telefonische reacties bereikt, wat betekent dat er in het land flink veel aandacht is geschonken aan de activiteiten van Humanitas. Mensen vragen om informatie, reageren enthousiast op de lokale advertenties en radiospotjes en melden zich aan als vrijwilliger of nieuw lid. Sinds de start van de campagne op 29 februari is Humanitas 239 nieuwe leden, 139 nieuwe vrijwilligers, 20 leden én vrijwilligers en 102 aanvragers van meer informatie rijker. Als de *direct mail* de deur uitgaat, zullen deze getallen alleen nog maar hoger worden. Meer informatie: Landelijk Bureau 020 · 523 1100.

Personalia

- Op 23 maart overleed **prof. mr. A.D. Belinfante**. De heer Belinfante was een prominent rechtsgeleerde die Staatsrecht en Administratief recht doceerde aan de Universiteit van Amsterdam. Van 1963 tot 1967 was hij tevens voorzitter van Humanitas. Eén van de hoogtepunten in die hoedanigheid was de erkenning van Humanitas als landelijke vereniging voor gezinsvoogdij, een mijlpaal in die dagen.
- In het maartnummer van Van Mens Tot Mens werd het nieuwe hoofdbestuur van Humanitas gepresenteerd, waar **drs. W.J. (Wouter) Bos** deel van uitmaakte. Wouter Bos was lid van de Tweede Kamer voor de PvdA. Hij heeft zijn nieuwe bestuursfunctie bij Humanitas helaas al weer moeten beëindigen, omdat hij sinds 24 maart benoemd is tot staatssecretaris van Financiën.
- Op 19 april is de vroegere directeur van Humanitas en secretaris van het hoofdbestuur **Aad van Oosten** overleden. Van Oosten is sinds 1973 verbonden geweest aan Humanitas, tot hij in 1993 met vervroegd pensioen ging. Hij is 66 jaar geworden.

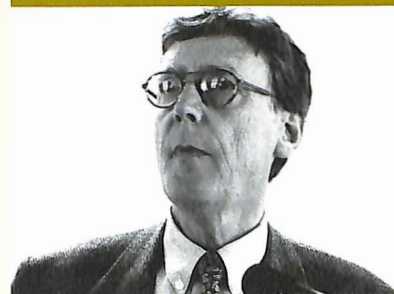


Foto: Ab Koers

■ **Aad van Oosten**

Van wandeling tot wereldreis

Het project *Van Wandeling Tot Wereldreis* kan nu ook door afdelingen van Humanitas worden overgenomen. Er is een speciale projectmap voor gemaakt. Het project komt voort uit een Haags initiatief waaraan ook Humanitas meedoet. Bezoekers kunnen gedurende een dag de diverse culturele instellingen in de eigen woonomgeving bezoeken. Het is voor afdelingen een goede insteek om contacten met verschillende culturele organisaties tot stand te brengen. Daarnaast geeft het afdelingen de mogelijkheid om zich te profileren en in het nieuws te komen. Informatie over het project Van wandeling tot wereldreis is te vinden in een projectmap. De map kost f 40,- excl. verzendkosten. Meer informatie: district Zuidwest (Bert Brouwer), telefoon 070 · 358 4284.

Vragen

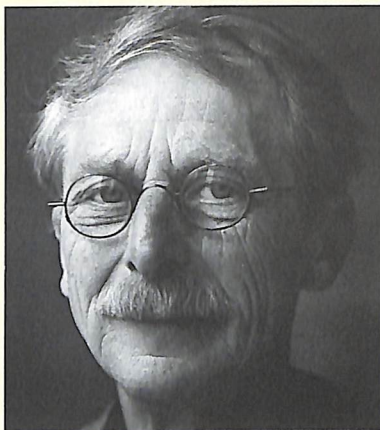


Foto: Henk Thomas

■ Juridisch medewerker mr. Ton van den Brink

Betaald werk asielzoekers

Mogen asielzoekers vrijwilligerswerk en betaald werk doen?

Asielzoekers zouden vaker betrokken moeten worden bij vrijwilligerswerk. Vrijwilligerswerk zou bijvoorbeeld onderdeel kunnen zijn van scholingsprojecten om immigranten te laten inburgeren in de Nederlandse samenleving. Men leert de Nederlandse taal, leert hoe Nederlanders met elkaar omgaan en leert hoe je als werknemer moet gedragen. Organisaties zoals Humanitas, die ervaring hebben met het inschakelen van vrijwilligers, kunnen vreemdelingen in verschillende stadia voor vrijwilligerswerk inzetten. In het begin om taalvaardigheid op te doen. Later, als asielzoekers wat beter zicht hebben op de Nederlandse maatschappij, zouden zij (vrijwilligers)werk kunnen doen dat aansluit bij hun opleiding of belangstelling. Het werk zou een opstap kunnen zijn naar een echte baan. Wat betaalde arbeid betreft mochten asielzoekers tot voor kort alleen kortdurende arbeid verrichten, zoals oogstwerkzaamheden en de fruitpluk. Vanaf begin dit jaar mogen zij alle soorten werk doen. Er is wel een beperking in de maximale duur van het werk. Per 39 weken mogen zij twaalf weken betaald werk verrichten. Dat was tot nu toe slechts twaalf weken per jaar. Werken zij meer dan die twaalf weken, dan bouwen asielzoekers rechten op om in Nederland te blijven en dat is niet de bedoeling van de wetgever. De verruimde mogelijkheden gaan ook gelden voor houders van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf (vvtv-ers) in het eerste en tweede jaar van de vergun-

ning. In het derde jaar van de vergunning is en blijft vrije toegang tot de arbeidsmarkt mogelijk. Alleenstaande minderjarige asielzoekers met een vergunning tot verblijf (ama's) ouder dan zestien jaar mogen ook aan het werk. Zij krijgen in het derde jaar van de vergunning een AMA-VTV-document met de aantekening dat werken is toegestaan.

Recht op deeltijdwerk

Nu de kinderen groter worden, wil ik weer gaan werken. Maar ik wil geen volledige baan. Ik hoor dat deeltijdwerk een wettelijk recht gaat worden. Kan ik een eventuele baan ook in deeltijd gaan vervullen?

Dat kan niet onmiddellijk. Inderdaad heeft de Eerste Kamer zich achter een wet op het deeltijdwerk gesteld (Deeltijdwet). Het recht op aanpassing van de arbeidsduur is bestemd voor werknemers en ambtenaren die minstens een jaar in dienst zijn bij hun werkgever. Met deze wet wil de overheid mensen beter in staat stellen om betaald werk te kunnen combineren met andere verantwoordelijkheden. Vooral vrouwen zouden daar in de ogen van de wetgever voordeel bij kunnen hebben.

Niet elke wet kent ook de Deeltijdwet een aantal spelregels. Wie in deeltijd wil gaan werken, moet dat vier maanden van tevoren kenbaar maken bij zijn of haar baas. Samen met de werkgever moet de werknemer overleggen welke ingangsdatum wordt gekozen en welke omvang het deeltijdwerk zal krijgen. Bij overeenstemming wordt een nieuwe arbeidsovereenkomst opgemaakt. Ook moeten er afspraken worden gemaakt over spreiding van de uren over de werkweek. Heeft de werkgever niet uiterlijk een maand voor de ingangsdatum een beslissing genomen, dan wordt de arbeidsduur aangepast aan de wensen van de werknemer.

Dit betekent niet dat werknemers onder alle omstandigheden deeltijdwerk kunnen eisen. De Deeltijdwet kent een aantal uitzonderingsclausules om werkgevers niet nodeloos in de problemen te brengen. Werkgevers met minder dan tien werknemers zijn vrijgesteld van de Deeltijdwet. Daarnaast hoeven werkgevers het wettelijk recht op deeltijd niet toe te kennen, als

zwaarwegende bedrijfsbelangen daar aanleiding toe geven. Dat kan als zich door deeltijdwerk problemen gaan voordoen bij de herbezetting van de vrijkomende uren. Ook kunnen rooster-technische problemen ontstaan door deeltijd of problemen op het gebied van veiligheid. Ook dan hoeft deeltijd niet door te gaan. Daarnaast kan het recht op deeltijdwerk worden geweigerd als zich ernstige financiële of organisatorische problemen voordoen bij de werkgever, of wanneer er niet voldoende werk voorhanden is om deeltijdwerk mogelijk te maken.

Voorzieningen gehandicapten

Waar moet ik een ingrijpende verbouwing van mijn huis, nodig in verband met mijn handicap, aanvragen?

Wie tengevolge van ziekte of gebrek blijvend aantoonbare beperkingen ondervindt op het gebied van wonen of het zich binnen of buiten de woning verplaatsen, komt in aanmerking voor woonvoorzieningen in het kader van de Wet voorzieningen gehandicapten. Op grond van deze wet zijn gemeenten verplicht te zorgen voor woonvoorzieningen, vervoer en rolstoelen. Woningaanpassingen boven 45.000 gulden vielen tot april onder de verantwoordelijkheid van het College van Zorgvoorzieningen (de vroegere Ziekenfondsraad). Nu worden alle aanpassingen uitgevoerd door één instantie. De gemeenten moeten zich daarbij echter wel laten adviseren door een Regionaal Indicatie Orgaan.

Colofon

Van Mens Tot Mens is het tijdschrift van Humanitas Nederlandse vereniging voor maatschappelijke dienstverlening en samenlevingsopbouw.

Adres Postbus 71 1000 AB Amsterdam

Telefoon 020 · 523 11 00

Fax 020 · 622 73 67

Internet www.humanitas.nl

Postgiro 582000

Abonnementen f 20,- per jaar

ISSN-nr. 0166-1124

Aanmelding voor lidmaatschap schriftelijk bij het Landelijk Bureau van Humanitas, Postbus 71, 1000 AB, Amsterdam. Postgiro ledenadministratie 294050

Redactie Jacqueline Kenkel, Michael Kerkhof, Wendy Maas, Henk Vlaming

Medewerkers Ton van den Brink, Bamber Delver, Omke Oudeman, Frans van Rooijen, Henk Thomas, Wietske Weel

Vormgeving Casper Klaasse, Hans Klootwijk

Illustratie Majel

Foto omslag Henk Thomas

Druk Boom Planeta

Nalaten is iets heel anders dan nalatigheid

Bij een overlijden moet er snel heel veel geregeld worden. Dat gaat veel gemakkelijker als u zelf al maatregelen heeft genomen. Maar veel mensen vinden het moeilijk of onaangenaam om zulke maatregelen te treffen.

Het Steunfonds Humanisme heeft betrouwbare, ervaren mensen die u kunnen helpen. Als uw executeurtestamentair bespreken ze met u hoe uw laatste wil er uit moet komen te zien. En uiteindelijk dragen ze ook nog zorg voor punctuele uitvoering.

Het Steunfonds Humanisme is opgericht door het Humanistisch Verbond. Het Humanistisch Verbond strijdt voor een humane, tolerante samenleving. Vraag gerust meer informatie, telefonisch op nummer (020) 521 90 00 of met de onderstaande bon.



STEUNFONDS
Humanisme

JA ik wil meer informatie over een executeur-testamentair van het Steunfonds Humanisme.

naam _____ v / m
adres _____
pc / plaats _____
telefoon _____

M

Stuur deze bon in een envelop zonder postzegel naar:
Steunfonds Humanisme, Antwoordnummer 10938,
1000 RA Amsterdam



Tijd voor jezelf?

Neem tijd voor jezelf. Verras jezelf. Vorm je mening aan de hand van diepgravende interviews, boeiende reportages en prikkelende visies. Met artikelen over interessante levensvisies, ethiek en de keuzes van kleurrijke mensen.

Geniet van de Humanist

Neem een proefabonnement op het boeiende opinieblad HUMANIST. Voor maar één tientje krijgt u de drie volgende nummers thuisgestuurd. Maak hiervoor f 10,- over op giro 58 van het Humanistisch Verbond te Amsterdam o.v.v. VAME.10. Iemand anders de HUMANIST cadeau doen kan natuurlijk ook: even bellen met (020) 521 90 00.



HUMANIST

Voor meer informatie, jaar- en cadeau-abonnementen: tel: (020) 521 90 00



Humanitas?

Dat is Huub Lems.

Huub Lems (43) is vrijwilliger bij Humanitas in Amsterdam. En vrijwilliger zijn kan bij Humanitas op vele manieren.

Huub Lems werkt in het gewone leven bij de KLM. Hij geeft daar marketing- en salestrainingen. Wat hij doet bij Humanitas? Hij praat drie keer per maand met mensen die daar behoefte aan hebben. Mensen die problemen hebben of die eenzaam zijn. Of die gewoon even met een ander willen praten. 's Avonds over de telefoon. De Praatlijn heet dat. Als er iemand uit zijn omgeving zegt: 'Geweldig werk', zegt Huub Lems: 'Geweldig...? Ik vind er niets geweldigs aan. Als we met z'n allen vinden dat medemenselijkheid iets geweldigs is, is onze maatschappij erg in het slop geraakt.' 'Het enige is', vindt hij, 'dat vrijwilligerswerk van z'n geitenwollensokken-imago af moet.' Vrijwilligers zijn volgens hem gewoon mensen die een paar uurtjes steken in iets anders dan in hun 'echte' leven. Meer niet.

Vrijwilliger zijn bij Humanitas kan op veel manieren. En we hebben ze keihard nodig, vrijwilligers. Dus als u denkt ook wat van uw tijd en expertise af te kunnen staan, bel dan! En als u geen vrijwilliger kunt of wilt worden, zijn wij ook ontzettend blij met uw lidmaatschap van Humanitas. Voor f 37,50 per jaar. Telefoon **0900 - 486 264 827** ofwel **0900 - HUMANITAS** (35 ct/min.). Of bezoek onze website: www.humanitas.nl.

Doen wat je moet doen.

 **Humanitas**